

עמ"ת 44493/10/16 - מדינת ישראל נגד משה עזר אלגריסי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 44493-10-16 מדינת ישראל נ' אלגריסי(עציר)
תיק חיצוני: 425678/2016

בפני
עוררת
נגד
משיבי
החלטה
כבוד השופט ארז יקואל
מדינת ישראל
משה עזר אלגריסי (עציר)

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 30.10.16 במ"ת 23413-10-16, בגדרה נקבעה חולשה משמעותית בחומר הראיות לכאורה ולפיכך שוחרר המשיב למעצר בית מלא בפיקוח אמו ובכפוף להפקדת ערבויות.

רקע

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לדירת מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), גניבה, לפי סעיף 384 לחוק והונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.9.16 או בסמוך לכך, התפרץ המשיב לבית המתלוננת, ברח' הרב קוק 10 בנתניה. נטען כי המשיב גנב מביתה כסף מזומן, שלושה כרטיסי חיוב שאחד מהם מסתיים בספרות 0000 וטלפון נייד. בסמוך לכך, ניסה המשיב למשוך כסף באמצעות כרטיסי החיוב מכספומט הנמצא ברחוב שטמפפר 17 בנתניה. המשיב ניסה לעשות כן שלוש פעמים עד אשר הכרטיס נחסם כתוצאה מכשלון ניסיונותיו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה העוררת למעצר המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. בין הצדדים ניטשה מחלוקת אודות קיומם של קשיים בחומר הראיות הגולמי שהצטבר בעניינו של המשיב וביום 30.10.16, קבע בית המשפט קמא כי קיימת חולשה משמעותית בחומר הראיות וכפועל יוצא, הורה על שחרור המשיב בתנאים, כנזכר.

טענות הצדדים

5. העוררת סבורה כי יש להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. לשיטתה, שגה בית המשפט קמא כאשר קבע כי קיימת חולשה בראיות לכאורה ומכוח חולשה זו הורה על שחרור המשיב בתנאים. העוררת סבורה כי חומר הראיות, כמכלול, מקים תשתית ראייתית לכאורית שיש בה את הפוטנציאל הנדרש להביא להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו. העוררת הפנתה לדו"ח תנועת בדוקאי, מזכר מאת השוטר מר זרביב מיום 18.10.16

ומזכר מאת הגב' גל ממחלקת מניעת הונאה של בנק לאומי. העוררת טוענת כי מכל אלו, עולה כי אותו כרטיס שנגנב מבית המתלוננת, נבלע במכשיר הכספומט בשעה 04:13 ביום האירוע. באותה שעה בדיוק, נכח במקום המשיב, כנלמד מדו"ח הבדוקאי. המשיבה הוסיפה והפנתה להודעתו של מר ניצן בר, עד התביעה, בגדרה הודיע כי זיהה את המשיב כשהוא מתעסק עם הכספומט בשעה 04:00 לערך ביום האירוע וכן כי זיהה אותו בעת תשאולו על ידי השוטר שהגיע למקום, תוך הדגשה כי מלבד המשיב, לא נכח אדם נוסף בכספומט נכון לאותה עת. מר ניצן ציין בהודעתו כי המשיב היה רעול פנים ומסר תיאור של פרטי לבוש, הכוללים מכנס ג'ינס קצר, נעלי סירה ובד על הפנים, התואמים את ממצאי המצלמה ואת דו"ח הבדוקאי. הודגש כי גם פרטי חולצתו וכן הג'ינס הקצר ונעליו, אומתו באמצעות המצלמה שהייתה במקום ועל ידי דו"ח הבדוקאי. המשיבה הוסיפה והפנתה למזכרו של השוטר מר אבטאו אשר נכח במקום וזיהה את המשיב כמי שהוצג בסרטון המצלמה וכי זיהה את הסדין שהיה על ראשו, כאותו סדין שהיה ברכבו של המשיב.

העוררת הטעימה כי החסרים הראייתיים כהתייחסות המשיב ובית המשפט קמא, אינם יכולים לעמוד לחובתה בשלב הדיון המוקדם בקיומן של ראיות לכאורה, הן משום שכרטיס האשראי נבלע על ידי הכספומט והן משום שבשלב זה, על בית המשפט לבחון את הראיות הקיימות בתיק החקירה ולא את הראיות שאינן קיימות בו. אשר לבדיקת גרסת המשיב לפיה נכח במקום לצורך מעקב אחר חברתו, טענה העוררת כי אין בגרסה זו כדי להביא בהכרח לזיכויו, משל היה מדובר בטענת אליבי שלא נבדקה.

העוררת סבורה כי שגה בית המשפט קמא עת בחר לעסוק בשלב המעצר בשאלות שבמהימנות אשר מקומן בהליך העיקרי. העוררת סבורה כי לא ניתן לייחס למזכרו של השוטר מר זרביב סתירות מהותיות שיש בהן כדי להחליש את הראיות לכאורה בשלב זה וכי אין המדובר בסתירות שברור על פניהן כי לא ניתן למצוא להן הסבר סביר. עוד נטען, כי מחדלי החקירה המיוחסים לעוררת, אינם עולים כדי מחדל מהותי היורד לשורשו של עניין ובהינתן קיומו של פער מהותי בין מסוכנותו של המשיב ומאפייניו, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. בתימוכין בעמדה זו, הפנתה העוררת להתייחסות בית המשפט קמא בדיון מיום 30.10.16, לפיה: **"אלמלא הכרסום שאינו מבוטל בראיות לכאורה, הייתי מתקשה לבחון חלופת מעצר, וודאי שלא עתה"**. העוררת הדגישה כי המשיב הנו יליד 1966 ולחובתו נצברו 18 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, כגון: התפרצות לדירה, גניבה, הונאה בכרטיס חיוב, סמים, הפרת הוראה חוקית, החזקת נשק שלא כדין, אלימות לרבות תקיפת שוטר, החזקת סכין ועוד. המשיב ריצה בעברו מאסרים בפועל לתקופות שונות, האחרון שבהם לאור גזר דין שניתן ביום 10.2.15 במסגרת ת.פ. 30949-09-14, בגדרו הורשע המשיב בעבירות דומות לכתב האישום מושא הערר ונדון, בין היתר, ל- 14 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, לחובת המשיב 2 מאסרים מותנים אותם תבקש העוררת להפעיל ככל שהמשיב יורשע בדיון.

6. המשיב טען, מנגד, כי אין להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, אשר בחן את הראיות לגופן והתרשם מקיומה של חולשה משמעותית בהן. המשיב טען כי נוכחותו במועדים הרלוונטיים בקרבת מכשיר הכספומט, אינה קושרת אותו לכרטיס האשראי שאיננו בנמצא ובוודאי שאינה קושרת אותו לעבירת ההתפרצות המיוחסת לו. הסנגור הוסיף וטען כי מהקלטת שיחתו של מר ניצן עם מוקד המשטרה, עולה כי אמר למשטרה שהמשיב "יצא משדה הראייה שלו" וכי האדם שראה היה עם כיסוי בד על פניו ולכן לא היה ביכולתו לזהות כי אכן המשיב הוא האדם שזיהה בזמן אמת. המשיב הוסיף והפנה לדו"ח הפעולה של השוטר מר אבטאו, ממנו עולה כי עצר את המשיב ברח' רמז הסמוך לרחוב שטמפפר בו נמצא הכספומט וכי לא נמצא בחזקתו של המשיב ממצא כלשהו הקושר אותו לעבירות המיוחסות לו ובעיקר להיותו אותו אדם שנצפה בכספומט. עוד נטען, כי גם לאחר שכרטיסי האשראי נתפסו על ידי הבנק, ניתן היה לבדוק אם נמצאה בהם טביעת אצבע של המשיב,

אך בדיקה זו לא נעשתה. המשיב הוסיף וטען כי גרסתו נמצאה אמינה, שכן חברתו מתגוררת ברחוב שטמפפר ממול לכספומט ובשעה 04:00 לערך, ירד מביתה והמתין בסמיכות מקום כדי לבדוק אם היא הולכת עם גבר אחר. הסנגור הוסיף וטען, כי המשיב לא נשאל בחקירתו היכן שהה במועד שבו נעברה עבירת ההתפרצות המיוחסת לו ובכך נמנע בירורה של טענת אליבי.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בנימוקי הערר ובהחלטת בית המשפט קמא ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי והתרשמתי ממכלול נסיבות העניין ומחומר החקירה שהועבר לעיוני - שוכנעתי כי יש לקבל הערר.
8. התרשמתי כי חומר הראיות שהצטבר כנגד המשיב מקים תשתית ראייתית לכאורית שיש בה את העוצמה הנדרשת כדי להביא להרשעתו, לאחר עיבודו בכור ההיתוך הראייתי של המשפט עצמו.
9. עיקר המחלוקת מושא הערר, נסב על כשלים ראייתיים נטענים הנוגעים לזיהוי של המשיב כאותו אדם שנכח בכספומט בנקודת הזמן הרלוונטית עם כרטיס האשראי של המתלוננת. כתוצאה מקשיים ראייתיים נטענים אלו, התרשם בית המשפט קמא מקיומה של חולשה בחומר הראיות לכאורה.
10. מהחלטתו של בית המשפט קמא, עולה כי הקשיים הראייתיים מהם התרשם טמונים בכך שבחזקת המשיב לא נתפס ממצא הקושר אותו לעבירות המיוחסות לו, כגון פריט מהפריטים שנגנבו או הסדין שצולם על ראשו; בכך שהמודיע תיאר שהאדם החשוד נצפה עם נעלי סירה שקופות בעוד שהמשיב נעל נעליים עם סוליה לבנה; בכך שהשוטר מר אבטאו נזכר בסדין לבן שהיה מונח על כסא הנהג ברכב המשיב רק בחלוף שלושה שבועות לאחר האירוע; בכך שלא נלקחו ממצאים פורנזיים מכרטיסי האשראי שנבלעו בכספומט אשר היה בהם "לסתום את הגולל על הסוגיה", כלשון בית המשפט קמא; בכך שהחולצה המתוארת לא נתפסה בחזקת המשיב ובכך שגרסתו נגבתה רק ביום 16.10.16, בגדרה מסר שפגש את השוטר ברחוב שטמפפר עת הגיע אל דירת חברתו המתגוררת בסמוך, אך גרסתו לא נבדקה.
11. כידוע, בשלב דיוני זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד לתום ההליכים, על חומר הראיות הלכאוריות להראות פוטנציאל ראייתי שיש בו להביא להרשעת הנאשם מעל לכל ספק סביר. בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות גלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96); בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (4.6.2009); בש"פ 2745/11 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (28.4.2011)). יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן ומקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון, או יציגה כמשוללת יסוד (ר' בש"פ 352/11 **איאסי ברי נ' מדינת ישראל** (25.1.11)).
12. סבורני כי מארג הראיות לכאורה הקושר את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו ואשר על אדניו הושתתה החלטת בית המשפט קמא, אינו כולל סתירות מהותיות שכאלו. מבלי לקבע מסמרות אשר לתוצאתו של ההליך העיקרי בעניינו של המשיב, התרשמתי כי הפגמים הנטענים שבחומר הראיות, ניתנים לריפוי במשפט עצמו ואין בהם כדי לפגום בפוטנציאל הראייתי הגולמי הטמון בחומר הראיות, בשלב דיוני מקדמי זה.

13. נדבכים מרכזיים במסכת הראיות לכאורה הם תמלול שיחתו של המודיע מר ניצן למוקד המשטרה ותמלול חקירתו; סרטוני מצלמות האבטחה של הכספומט; מזכרו של השוטר מר אבטאו ודו"ח תנועת הבדוקאי.

14. מהודעתו של מר ניצן עולה כי דיווח למשטרה בזמן אמת כי הוא "נמצא ליד הכספומט יש פה מישהו שמכסה את פניו ניגש פה כבר פעם שניה לכספומט... מכסה את הפנים שלו... חתיכת בד על הפנים שלו...". בהמשך, דיווח מר ניצן כי אותו אדם לובש מכנס ג'ינס קצר וכי הוא נעל "נעלי סירה כאלה שקופות" (ר' מזכרו של השוטר מר זרביב מיום 10.10.16 - תמלול הודעתו של מר ניצן למוקד המשטרה). מר ניצן הוסיף ותיאר, כי באותו הזמן לא היה אף אדם אחר בכספומט (ר' תמלול חקירתו של מר ניצן מיום 13.10.16, עמ' 5 שו' 19, עמ' 10 שו' 21-33) וכי לאחר שראה את האדם בכספומט ודיווח עליו למשטרה, יצא אותו אדם מהכספומט ונכנס "לכניסה של בית" סמוך (שם, עמ' 6 שו' 40). מר ניצן ציין כי בנקודת זמן זו, הודיע למוקד המשטרה כי האדם עליו דיווח הלך אך הוא עדיין רואה אותו כשהוא "נכנס לכניסה של בית... ואני רואה אותו בתוך הכניסה של הבית", כל זאת כשהוא נמצא איתו "בקשר עין רצוף" (שם, עמ' 7 שו' 2-13). אז הוסיף מר ניצן ותיאר, כי ראה את אותו אדם בסמוך לדלת הכניסה של הבית כשהוא: "מתחיל להתעסק עם משהו. עכשיו, הוא היה מוטרב בגלל המשקוף חצי גוף... אז ראיתי שהוא כאילו עם הפנים אליו והיה נדמה לי שהוא כאילו הוריד שם את הכיסוי אבל לא ראיתי... לא הספקתי לראות אותו כי הוא היה רוב הגוף פה... ראיתי שהוא מתעסק עם משהו עם הידיים... התעסק ... ואז הוא חזר פעם שנייה לכספומט..." (שם, עמ' 7 שו' 20-39). לאחר מכן, ראה אותו חוזר שוב לאותה כניסה לבית: "ועוד פעם עשה שמה משהו כמה דקות, ואחרי שהוא היה שמה אז כנראה אתה אומר שכנראה הוא לא הצליח, ואז הוא הלך לאוטו שלו... זה היה רכב לבן... מסרתי את המספר של הרכב" (שם, עמ' 8 שו' 4-13). בהמשך הדברים, חזר מר ניצן ואישר כי כל אותו הזמן היה בקשר עין רציף עם אותו אדם וציין כי הוא היה עם הכיסוי על פניו עד שנכנס לרכב (שם, עמ' 9 שו' 9-12, עמ' 13 שו' 25-32). מר ניצן הוסיף וציין, כי באותה נקודת זמן התקשר שוב למשטרה והודיע שהוא כבר הלך ואז: "בא השוטר הזה, פקח עירייה שהפקח היה במדים" (שם, עמ' 9 שו' 17-23). עוד צוין, כי בסמוך להגעת השוטר, ראה שאותו אדם "הוריד את הכיסוי..." והתרשם כי הוא "בן אדם קירח... גבוה רזה... איזה מטר תשעים..." (שם, עמ' 10 שו' 6-15).

יודגש כי מר ניצן תיאר במפורש כיצד הכווין את השוטר שהגיע למקום לרכבו של האדם החשוד, אז ראה אותם מדברים והוסיף ואישר כי מדובר באותו אדם שזיהה כמי שניגש לכספומט פעמיים ולאחר מכן חזר לרכבו והוריד את כיסוי הראש הלבן. מר ניצן ציין במפורש כי: "... ראיתי מי הוא ואז כשהם דיברו איתו ראיתי, כן, זה אותו בן אדם" (שם, עמ' 12 שו' 39-40).

15. עיקרי הודעתו של מר ניצן נתמכו בסרטוני מצלמות הכספומט. מסרטונים אלו נחזה בבירור כי בשעה 04:14, ניגש אדם גבה קומה לכספומט כשהוא נועל נעלי ספורט עם סוליה בהירה, לבוש מכנסי ג'ינס קצרים וחולצה כהה עם סמל חברת אדידס וציור של אדם. על פניו עטה כיסוי כהה ויריעת בד לבנה כסתה את ראשו וכתפיו. הוא מצולם מגיע לכספומט ובידו כרטיס הנחזה ככרטיס אשראי. במהלך הדקות הקרובות מצולם אותו אדם כשהוא מתעסק עם הכספומט ולאחר מכן הוא מצולם כשהוא עובר את הכביש ונכנס לפתח כניסה של הבניין המקביל, הכל בדומה לפרטים שמסר מר ניצן (ר' סרטון מצלמה פנימית משעה 04:14). מס' דקות לאחר מכן, בשעה 04:17, נחזה אדם בעל אותם סימנים מזהים, כשהוא ניגש לכספומט בשנית, שולף כרטיס אשראי ומתעסק עם הכספומט מספר דקות נוספות (ר' סרטון מצלמה פנימית משעה 04:17).

16. נוסף על האמור לעיל, ממזכרה של הגב' מנצור גל ממחלקת ההונאה של בנק לאומי, עולה כי בין השעות 04:13 - 04:14 בוצעו ניסיונות משיכה מהכספומט, באמצעות כרטיס האשראי הרשום על שם המתלוננת.

17. כמו כן, השוטר מר אבטאו ציין במזכרו מיום 19.10.16, כי לאחר שצפה בסרטון מצלמת הכספומט, זיהה את המשיב כמי שמוצג בו, זאת על פי הבגדים שלבש. מר אבטאו ציין כי: **"לא ניתן לזהות את הפנים אך על פי הבגדים זיהיתי את עזרא אלגריסי אשר באותו הזמן בסמוך לשעת הסרטון נבדק על ידי בסמיכות לבנק איגוד באותם בגדים. מכיוון שהיה לי חשד ביצעתי חיפוש בהסכמה ברכבו וראיתי סדין אשר לא קישרתי לאותו רגע מה שימוש עד שראיתי את הסרטון, שם נצפה אותו סדין אשר מונח על כסא שליד הנהג. דבר זה לא צוין בדו"ח הפעולה כי לא קישרתי לפלילי"** (ר' מזכרו של השוטר מר אבטאו מיום 19.10.16). תמונה דומה עולה גם מדו"ח הבדוקאי, אשר ציין כי ברכב הרנו שאליו נכנס אותו אדם, יש אדם שלבש **"חולצה שחורה קצרה עם ציור של בן אדם באמצע מלפנים וסמל אדיס, מכנס קצר ג'ינס בהיר נעליים שחורות סוליות לבנות..."** (ר' דו"ח תנועת הבדוקאי מיום 29.9.16).

18. יוצא כי מעורבותו הלכאורית של המשיב בעבירות המיוחסות לו, שזורה כחוט השני לאורכן של הראיות לכאורה שהצטברו כנגדו. הכרטיס שנגנב מבית המתלוננת נבלע על ידי הכספומט בשעה 04:14. בדיוק באותה שעה צולם האדם שהגיע לכספומט כשבידו כרטיס הנחזה ככרטיס אשראי. אותו אדם זוהה כמשיב על ידי מר ניצן שהיה עמו בקשר עין בשתי הפעמים שבהן ניגש לכספומט, כשנכנס לרכב ה"רנו" הלבן וכאשר פגש את השוטר מר אבטאו. בנוסף, במועדים הרלוונטיים לא ניגש אף אדם אחר לכספומט (ר' תמלול חקירתו של מר ניצן הנ"ל). יתרה מכך, מר אבטאו בעצמו זיהה את אותו אדם המופיע בסרטון כמשיב והבדוקאי זיהה את אותם פרטי הלבוש המדויקים אצל האדם שישב ברכב הרנו הלבן, בסמוך לכך.

19. הנה כי כן, מהודעתו וחקירתו של מר ניצן, ממצלמות האבטחה של הכספומט, ממזכרו של השוטר מר אבטאו, מדו"ח תנועת הבדוקאי וממזכרה של הגב' מנצור, עולה כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב להימצאותו בכספומט באותן דקות שבהן נעשה שימוש בכרטיס האשראי שנגנב מביתה של המתלוננת ולהיותו אותו אדם אשר נכנס בסמוך לאחר מכן לרכב הרנו הלבן, כפי שדווח על ידי מר ניצן.

20. אוסיף ואציין, כי מזכרו של השוטר מר זרביב מלמד כי המתלוננת דיווחה שהלכה לישון בשעה 23:30 לערך והתעוררה בשעה 07:30, אז הבחינה כי הרכוש מושא העבירות נעלם מביתה (ר' מזכרו של השוטר מר זרביב מיום 10.10.16; הודעת המתלוננת מיום 29.9.16). בנסיבות אלו, משקיימות ראיות לכאורה לפיהן המשיב ביצע ניסיון למשוך כספים מכרטיס החיוב של המתלוננת בטווח השעות שבהן נגנב מביתה, יש להחיל בעניינו את כלל החזקה התכופה, לפיו, עצם החזקת הרכוש הגנוב, בסמיכות לגניבתו, מאפשר לייחס למחזיק גם את עבירת הגניבה והפריצה עצמה. על כך נקבע כי:

"פשוט וידוע הוא כי הכלל בדבר החזקה התכופה אינו אלא אחת מן החזקות שבעובדה, שאומצו בידי הראיות החלים אצלנו, תוך שאיבה מן ההגיון ומנסיון החיים, המצביע על סיבתיות לכאורית, הנלמדת ממערכת עובדות נתונה. במילים אחרות, "יש והוכחתה של שורת נתונים (כגון עצם הימצאותה של סחורה בידי של פלוני, סמוך למועד בו נגנבה מפלמוני) יוצר יסוד להנחה - כתולדה של ההסתברות בלבד וללא צורך בראיה ישירה - כי נתקיים גם אירוע עובדתי נוסף שלא הובאו לגביו ראיות (כגון שאלמוני הוא שגנב את הסחורה מידי פלמוני...) העובדות המשמשות יסוד להיווצרותה של המסקנה הנלמדת בדרך ההסתברות, יכולות, אך

אינן חייבות, לשמש בסיס להרשעה, אלא אם סתר החשוד את החזקה או העלה בלבו של בית- המשפט ספקות בדבר ביסוסה... אגב, משקלה של ההנחה עולה לא אחת ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול היה הנאשם להפריך את אמיתותה, אם אכן לא היה לה יסוד" (ר' ע"פ 15/78 משה ביבס נ' מדינת ישראל (18.10.78); והשווה: בש"פ 10028/03 פטריק אלקריף נ' מדינת ישראל (30.12.03)).

21. עוד ראוי לציין בהקשר זה, כי גם תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מושתתת על ראיות נסיבתיות, עשויה להספיק לצורך מעצר עד לתום ההליכים מקום שיש בה מסכת רצופה של עובדות המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ר' בש"פ 1238/06 **אזערי נ' מדינת ישראל** (15.2.2006); בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12); בש"פ 5046/05 **קאסם נ' מדינת ישראל** (23.6.05)).

22. שוכנעתי, אפוא, כי די בראיות הגולמיות הקיימות בתיק החקירה, כדי לקשור את המשיב לעבירות המיוחסות לו, כדי הרף הראייתי הנדרש בשלב דיוני זה.

23. אשר לקושי בנוגע למזכרו של השוטר מר אבטאו מיום 19.10.16, אציין כי מועד עריכתו והסיבה לשיהיו בעריכתו, אכן מעוררים קושי מסוים. עם זאת, אינני סבור כי מדובר בקושי מהותי, כדי כך שיש בו משום החלשת הראיות לכאורה. לא ניתן לפסול מראש את הסברו של מר אבטאו, לפיו במועד האירוע לא ידע על אודות העבירות המיוחסות למשיב וברי כי לא היה ביכולתו לדעת בזמן אמת על אודות כרטיסי האשראי מושא העבירה, שעה שאלו נבלעו בכספומט עובר להגעתו. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי לא מדובר בפגם מהותי בראיות לכאורה וכי קיים סיכוי סביר כי ימצא מזור לפגם זה בהליך העיקרי. מכל מקום, אין בפגם נטען זה, כדי להוות חולשה בראיות בשלב דיוני מוקדם זה.

24. אשר לסתירה הנטענת לגבי צבע סולית נעליו של המשיב, גם כאן אינני סבור כי סתירה לכאורית זו עולה כדי סתירה מהותית שיש בה כדי לקעקע את גרסתם של מר ניצן, של מר אבטאו ושל הבדוקאי. התרשמתי כי סתירה אין בה כדי להביא לחולשה במארג הראייתי הלכאורי שהצטבר כנגד המשיב. ראשית, משום שהאירוע התרחש בשעת חשיכה. בנסיבות אלו, סבורני כי ההבדל בין הודעת מר ניצן לפיה זיהה סוליה בצבע שקוף, לבין הצבע הלבן שתואר על ידי הבדוקאי, אינו עולה כדי הבדל מהותי שיש בו כדי לשלול את זיהויו של המשיב ודי בכך ששניהם זיהו כי מדובר בסוליה בעלת גוון בהיר. שנית, מעיון בסרטוני המצלמה הפנימית של הכספומט, נראה האדם המדובר כשהוא נועל נעליים בעלות סוליה לבנה. לעומת זאת, בסרטוני המצלמה החיצונית, נראות הנעליים כשהן בעלות סוליה שקופה. מטעמים אלו, אינני סבור כי מדובר בסתירה מהותית, כאמור, כדי כך שתהווה חולשה מהותית בראיות, שעה שנמצא לה הסבר סביר לכאורה.

25. אשר לטענה כי מר ניצן הודיע, מחד גיסא, כי אותו אדם "**הלך רגיל המשיך עם הבד על הפנים עד רמז עד שיצא משדה הראייה שלי אני עכשיו יכול רגע לנסות לראות אותו**" (ר' מזכרו של השוטר מר זרביב בדבר תמלול הודעתו של מר ניצן למוקד המשטרה), בעוד שבחקירתו אמר שהיה עמו בקשר עין לכל אורך האירוע - הסביר מר ניצן, כי איבד קשר עין חלקי כאשר האדם נכנס לתוך מבוא כניסה לבניין סמוך. מעיון בסרטוני מצלמת האבטחה הפנימית של הכספומט, עולה כי האדם המצולם אכן נצפה כשהוא נכנס למבוא הכניסה של הבניין שממול הכספומט ומכך עולה כי אין המדובר בניתוק מוחלט של קשר עין לפרק זמן מהותי שיש בו כדי להביא לקעקוע גרסתו של מר ניצן. בנוסף, מתמלול חקירתו של מר ניצן, עולה כי הניתוק היחסי שציין, התרחש בין הפעם הראשונה שאותו אדם ניגש לכספומט, לבין הפעם השנייה שניגש אליו. מסרטוני מצלמות

האבטחה של הכספומט, ניתן להתרשם כי בשתי הפעמים שבהן ניגש אותו אדם לכספומט, מדובר באותו אדם בעל אותם פרטי לבוש ואותם סימנים מזהים במדויק ומר ניצן ציין במפורש כי מדובר באותו אדם שלאחר התעסקותו עם הכספומט, חזר שוב לכניסה לבניין שממול ומשם הלך לרכבו.

26. העובדה כי בידי המשיב לא נתפסו ממצאים הקושרים אותו לעבירות המיוחסות לו, או כי לא נמצאו ממצאים פורנזיים המסבכים אותו בעבירות אלו, אינה יכולה לעלות כדי חולשה בראיות. אין לשלול את ההנחה כי פורץ מתוחכם יעשה שימוש בכפפות או באמצעים אחרים למניעת הימצאותה של טביעת אצבע. כידוע, בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה, אין להידרש לראיות שאינן קיימות כי אם לראיות הקיימות בתיק החקירה (ר' בש"פ 9270/03 **בראט נ' מדינת ישראל** (28.10.03); בש"פ 757/91 **חזן נ' מדינת ישראל** (6.3.91)).

27. סיכומו של דבר, המשיב זוהה, לכאורה, על-ידי שלושה אנשים שונים, כאותו אדם שנצפה מגיע לכספומט בשעה המדויקת שבה נעשה שימוש בכרטיס האשראי שנגנב מביתה של המתלוננת במהלך השעות הסמוכות לכך. לפיכך, די במארג הראיות לכאורה שבתיק החקירה כדי לגבש את הנדרש בשלב מקדמי זה של הדיון.

28. משנמצא כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב, בעצמה שאינה מוחלשת, אני מורה על מעצרו עד להחלטה אחרת ובית המשפט קמא יקבע המשך דיון מלפניו בסוגיות העילה והחלופה.

ניתנה היום, 06 בנובמבר 2016, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט.